

OPONENTSKÝ POSUDEK

Martin Koniar, Ateliér Malířství 2.

Úvodem oponentského posudku považujeme za důležité zmínit, že oceňujeme Martinovo rozhodnutí, pokusit se o propojení dvou hlavních sfér svého zájmu, a sice vizuálního umění a zvuku. Rovněž, vnímáme jako přínos, nebo možný odrazový můstek, Martinův zájem o technickou stránku zvukových zařízení. Domníváme se totiž, že taková dovednost neboli technický background, mu v budoucnu umožní pracovat s širokým spektrem zvukových vjemů.

Ocitáme se v roli oponentek hodnotících praktický výstup studenta, ještě před jeho samotným vznikem, obzvláště v situaci, kdy fyzická přítomnost diváka, zvuk, konkrétní prostor a jeho atmosféra, jsou nedílnou součástí díla, proto považujeme daný posudek za pouhou domněnku neboli předpoklad.

Na základě textového doprovodu práce a její vizualizace se tedy domníváme, že zvuková instalace Uroborus, navzdory obsáhlé a poměrně jasné formulaci záměru autora, skýtá mnohá úskalí. Za problematické považujeme zejména vizuální řešení instalace, konkrétně zvolenou symboliku dodekagramu. Může mít tato symbolika ze současné perspektivy ještě nějakou relevanci? Nejedná se spíše o tematizaci “absolutního, všeobjímajícího universa”, na úkor individuální autorské výpovědi? Z našeho pohledu se snaha o uchopení tak zásadních a širokých témat jako náboženství, spiritualita, příroda apod. prostřednictvím jednoho díla, jeví poměrně ambiciózně ne-li nereálně. Domníváme se totiž, že lpění na těchto ušlechtilých pojmech práci spíše ubírá na kvalitě a případná silná, kontemplativní a imerzivní zvuková složka je tímto značně oslabena. Naskytá se otázka, zda nemůže být vše obsaženo ve zvuku samotném a předkládaná varianta je v jistém smyslu jeho zbytečnou estetizací?

Práci doporučujeme k obhajobě a navrhujeme hodnocení C.

Barbora Zentková a Julia Gryboš